

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Historical

تاریخی

بازتایپ و ارسال از: لاله

تاریخ حزب کار البانی

انستیتوی تحقیقات مارکسیستی لنینیستی در جنب کمیته مرکزی حزب کار البانی
چاپ «نعم فراشری» تیرانا ۱۹۶۹

بخش پنجاه و چهارم

۳۰ اکتوبر ۲۰۱۴

سیاست خارجی

تحکیم قدرت توده‌ئی در داخل کشور در عین حال موجب تحکیم موقعیت بین‌المللی وی بود. خلق البانی در اثر مبارزه خویش، در اثر سهمی که در پیروزی هدف مشترکِ انتلاف ضد فاشیستی اداء کرد، در نزد خلق‌های شیفته ترقی مقام افتخار آمیزی به دست آورده بود. دیگر دولت‌های بزرگ امپریالیستی نمی‌توانستند از البانی به مثابه وسیله سوداگری و بگیر و بستان استفاده کنند. البانی به عنوان دولتی آزاد و مستقل در عرصه بین‌المللی گام می‌گذاشت. بنیاد سیاست خارجی دولت دموکراتیک بر دوستی با اتحاد شوروی و سایر کشور‌های دموکراسی توده‌ئی استوار بود. در عین حال دولت اعلام داشت که خواستار ارتباط و همکاری دوستانه با کلیه کشور‌هایی است که آزادی و استقلال البانی را محترم بدارند و در امور داخلی او مداخله نکنند. البانی به معیت سایر کشور‌های اردوگاه دموکراتیک و ضد امپریالیستی برای برقراری صلح پایدار، افشای سیاست تهاجمی و جنگ طلبانه امپریالیسم، برای دوستی بین خلق‌ها، برای آزادی و استقلال آنها مبارزه می‌کرد.

حزب بر آن بود که دوستی و همکاری نزدیک در کلیه زمینه‌ها با اتحاد شوروی و سایر کشور‌های دموکراسی توده‌ئی در تضمین آزادی و استقلال ملی، در تحکیم موقعیت بین‌المللی دولت جدید دموکراتیک، عامل بسیار مهمی به شمار می‌رود. حزب به ویژه به پشتیبانی سیاسی و معنوی اتحاد شوروی در عرصه بین‌المللی و به کمک اقتصادی وی به مثابه عامل خارجی اساسی برای اجرای وظائف حکومت توده‌ئی، ارزش می‌گذاشت. همچنین حزب در آن دوره به برقراری روابط دوستی و همکاری با یوگوسلاوی نوین که خلق البانی با خلق‌های آن در اثر مبارزه مشترک و خونی که متفقاً در نبرد با فاشیست‌های مهاجم ریخته بودند پیوند داشت، اهمیت بسیار می‌نهاد.

حزب کمونیست البانی نگران آن بود که ارتجاع داخلی و بین‌المللی در یونان، که خلق البانی در اثر مبارزه مشترک فاشیستی با خلق‌های آن بستگی داشت، به حمله پر خشم و کین علیه جبهه رهائیبخش خلق ملی یونان دست زده است.

حزب و خلق البانی در مورد حوادث یونان روش انترناسیونالیستی در پیش گرفتند و به نیرو های مترقی یونانی در نبرد عادلانه آنها که به منظور مقابله با ارتجاع و استقرار دموکراسی صورت می گرفت، پشتیبانی و یاری رساندند. حزب کمونیست البانی طرفدار آن بود که با کشور های سرمایه داری نیز بر اساس احترام به استقلال ملی و تمامیت ارضی، عدم مداخله در امور داخلی و سود اقتصادی متقابل، روابط عادی دولتی بر قرار کند. دولت دموکراتیک بر این اساس کوشید که روابط خود را با امریکا، انگلستان و سایر کشور ها بهبود بخشد. ولی به سیاست مهاجمت آمیز امپریالیست های امریکائی و انگلیس برخورد.

البانی در اثر روش غدارانه و دشمنانه امریکا و انگلستان به کنفرانس سانفرانسیسکو که می بایست سازمان ملل متفق را بنیاد نهد، به کنفرانس لندن و پاریس که می بایست سهم ایتالیا و المان را در پرداخت غرامت معین کند، دعوت نشد. برای شرکت در مذاکرات قرار داد صلح با ایتالیا نیز از البانی دعوت به عمل نیامد و حال آن که البانی می بایست در کلیه این جلسات مقامی را که در خور آن بود، مقامی را که به بهای آن همه خون به دست آورده بود، اشغال می کرد.

امریکا و انگلستان استقلال و حاکمیت کشور البانی را تهدید می کردند و مقتریانه کوشیدند که البانی کوچک نوین را بر هم زنده امنیت بالکان قلمداد کنند. ولی کلیه مساعی امپریالیسم امریکا و انگلستان در تخریب موقعیت بین المللی دولت نوین البانی عقیم ماند.

خلق البانی به رهبری حزب در برابر فشار های امپریالیست ها استوار ایستاد. خلق البانی در اثر دفاع دلیرانه از استقلال خویش، از حقوق مشروع خود و از راهی که اختیار کرده بود، در اثر شرکت در اردوگاه دموکراتیک و ضد امپریالیستی، به صورت مبارز انقیاد ناپذیر دموکراسی و صلح در آمد و موقعیت بین المللی البانی نوین را تحکیم کرد.

ادامه دارد...